

ikke har fundet Sted efter udtrykkelig Ordre af Øvrigheden, være berettiget til at nedlægge Betalingen til et saadant Beløb, som skønnes billigt.

Hvor Jærnbaner benyttes, gælde de almindelige Takster for 2den Klasse.

For Obduktion af en Hund eller et andet mindre Dyr tilkommer der Dyrslægen 4 Kr. og af en Hest eller et Stykke Kvæg 6 Kr.; dog skal han for flere paa samme Sted paa en Dag foretagne Obduktioner kun have fuld Betaling for den første og derefter halv Betaling for hver af de følgende. Betalingen for de paa en Dag foretagne Obduktioner maa derhos ikke overstige 30 Kr. For de i Anledning af offentlige Forretninger udstedte Attester og Indberetninger tilkommer der ikke Dyrslægen nogen særlig Betaling.

vedtoges uden Afstemning.

§§ 19 og 20 (se Tillæg C. Sp. 91—92)

vedtoges uden Afstemning.

Sagens Overgang til tredje Behandling.

vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om forandret Affattelse af § 9 i Loven af 1ste April 1887 om Foranstaltninger til Husdyrablens og Husdyrbrugets Fremme.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1564—65.)

Fintet Endringsforslag var faldet.

Lovforslaget som Helhed fattedes under Forhandling.

Ordføreren (Breinholt): Jeg tillod mig ved denne Sags 2den Behandling at bebude, at der var et Emne, som stod i meget nær Forbindelse med Lovforslaget, og som jeg, naar Sagen kom til at foreligge til 3dje Behandling, til almindelig Behandling, vilde tillade mig at fremdrage. Det angaar Lovforslagets § 2 c., hvor der staar opført indtil 12,000 Kr. til Tilskud til Lønning af Foreningskonsulenter i Husdyrbrug. I samme Paragrafs næstsidste Stykke gives de nærmere Bestemmelser

om Anvendelsen af dette Beløb, samt om Indenrigsministerens Tilsyn med Konsulentvirksomheden. Uvalgets ærede Formand har allerede i en noget anden Forbindelse under Finanslovens 1ste Behandling fremdraget Konsulentspørgsmaalet, og i Tilnytning hertil skal jeg nu tillade mig nogle Bemærkninger om denne Sag, som ganske sikkert har nogen almindelig Interesse.

Den, der, om end temmelig overfladisk, har fulgt vor landøkonomiske Litteratur, vil vide, at i de ledende Landbrugskredse vakte det en ikke ganske ringe Bevægelse, da Ledelsen af Konsulentvirksomheden overgik fra det kgl. Landhusholdningssekskab til det ministerielle Konsulentkontor. Konsulentvirksomheden er en saa betydningsfuld Faktor paa Landbrugets Omraade og er et saa smukt Udslag af Landbrugets Intelligens og eget Initiativ, at det slet ikke forekommer mig at være forunderligt, men ret forstaaeligt, at Landbruget med en vis Skynsøge vaaer over dette dets Barns Fremtid, er noget angstelig, maaske noget for angstelig over for Indgreb, baade ude fra og oven fra. Enhver saadan angstelig Følelse var aldeles udelukket, saa længe Ledelsen laa i det kgl. Landhusholdningssekskabs Haand, en Ledelse, til hvilken der var en saa ubetinget Tillid fra Landbrugets Side, og som førtes, det tør jeg nok sige uden Overdrivelse, paa en saadan Maade, at den vakte almindelig Agtelse og Paaskønnelse. Allerede det, at en saa paaskønnet Ledelse gik over paa ny Hænder, var i og for sig vel egnet til, at man kom til at staa lidt kritisk over for den ny Ledelse, der muligvis — jeg betoner udtrykkelig Ordet „muligvis“ — heller ikke var saa hensynsfuld og saa forstigt, som det lige i Begyndelsen, lige i Overgangstiden maaske kunde have været ønskeligt. Herom skal jeg dog ikke udtale mig. Jeg agter ikke at øve nogen som helst Kritik over for Konsulentkontoret, endnu mindre at fælde nogen Dom over det, tværtimod, jeg tror, at jeg ser temmelig objektivt paa hele denne Sag; men Faktum er, at der er rejst en Bevægelse — jeg bruger med Forsæt denne afdæmpede Betegnelse: en Bevægelse — som maaske nok kan bære nogen Fare for Sagen i sit Skød, og som efter min Formening burde rettes, og ingen kan gøre det bedre end den højtærede Minister, der har en, om jeg saa tør sige, saa lykkelig Haand til, et saa praktisk Greb paa ved slige Vejligheder at ramme de rette Midler, at staa ind paa de rette Beje. Dem skal jeg derfor slet ikke indlade mig paa at antyde, thi det vilde være at bære Ugler til Athen; men jeg henstiller kun til den højt